אחרית ימיו. ובאותו מקום מנוחתו כבוד.

דבר מה. וטובה היא הנסיעה עבור נשמתו. ואלו הדברים נאמנים על דעתו של

ואביא לד דוגמא שממנו תכיר איד התגלמו דברינו אלו בהליכותיהם של

צדיק זה איוה למושב לו בארץ הקודש, שם קיוה לבלות את אחרית ימיו

הצדיקים. היה זה עוד לפני ימות **מרן האריז"ל**. באחת הארצות שבחו"ל ישב לו

אחד מגדולי המקובלים. הלוא הוא הגה"ק בעל ספר 'כתם פו', ומחבר השיר הידוע

רק בתורה ובעבודת ה', ולאחר שעשה הרבה הכנות לחונן את עפר הקודש.

ובעודו במסעו הזדמז למקום מסוים. והבחיז שהיהודים הנמצאים שם בורים

ורקים מכל תוכז רוחני. בראותו כז הביז שאיז רצוז העליוז שימשיר הלאה

במסעו ולהניח קהילה שלימה של יהודים במצבם הירוד, והחליט תיכף ומיד

להשתכן ביניהם כדי ללמדם אורחות חיים ולשקם קומתם הרוחני. ואכן עזב את

עבודתו העמוקה וירד מו ההר אל העם והחל ללמדם דברים פשוטים אותיות

ונקודות ויתר דיני התורה כאילו היה מלמד דרדקי. והיתה זאת משימתו עד

ובעבודה. ולא היה מעצור לכיסופיו עד שביקש לעלות בארץ הקודש ולהתענג

שמה מזיו השכינה. על אף שהיתה זאת משימה של 'מסירות נפש' ממש בימים אלו.

ורק בני עליה מועטים אשר איותה נפשם לשבת שמה בארצות החיים המה עלו

ובאו להוסיף קדושה על קדושתם. ומוכנים היו מראש לחיי מחסור בגשם. מאחר

שהשיגו את רוממות השי"ת והיתה נפשם משתוקקת להתאחד ולהתדבק בו, אך

מאחר שהביז שרצונו של הקב"ה הוא שיהיה לאב רוחני לבני אותה קהילה כבש

שנמשחו ממנו המשכז וכל כליו והמזבח ואהרז ובניו והמלכים ועדייז כולו קיים

כמו שאמרו חז"ל (הוריות יא. ב) זה לי לדורותיכם. והוא כד השמו של הצרפית

שאמר לה אליהו כד השמז לא תכלה. והוא אסור שמז של אשת עובדיה הנביא.

כשראה יעקב שכל כך נסים עתיד להיות בו סכן עצמו והביאו. כן מצאתי". עכ"ל.

הרי מבואר בדבריו שכד זה היה כד של מעשה ניסים. שהיה כד של שמו שחזר

ונתמלא באופז נס. שאע"פ שיעקב אבינו השתמש עם השמז. הכד לא חיסר כלום.

והוסיף **הספר ברכת שמואל** (אביו של בעל הקב הישר) סוף פרשת מקץ, על

את אהבתו הגדולה וכיסופיו הכבירים. ושימש לפניהם כ'מלאר המושיע'.

היתה זאת עבורו הקרבה גדולה מאוד. מאחר שזכה להשגות רמות בתורה

'בר יוחאי'. הוא היה צדיק גדול ונשגב. וזכה לחבר ב' פירושים על הזוהר הקדוש.

צדיה. ועל כז משלים בכל פרט עם רצוז בוראו ומתרצה בחלקו.

TORAH TAVLIN IS ALSO AVAILABLE ONLINE TO VIEW ARCHIVES, STORIES.ARTICLES OF INTEREST OR TO SUBSCRIBE TO RECEIVE THIS TORAH SHEET WEEKLY. ORSENDANEMAILTO

שבת קודש פרשת וישלח – י״ג כסלו תשפ״ה Shabbos Kodesh Parshas Vayishlach - December 14, 2024

וישאל יעקב ויאמר הגידה נא שמך ויאמר למה זה תשאל לשמי

ויברד אתו שם ... (לב-ל) - להתרצות עם הנהגת השי"ת

9רש"י: למה זה תשאל - איז לנו שם קבוע. משתניז שמותינו. הכל לפי מצות עבודת השליחות שאנו משתלחים. בדברי רש"י אלו שנינו מהי מהותו של מלאר. זלאר הינו בטל ומבוטל לרצון בוראו. ואינו ממתין כי אם למוצא פי ה', ותמיד הינו זוכן ומזומו לקיים שליחותו. ועד כדי כך הדברים מגיעים עד שאין לו אפילו שם עצמי. ני אינו רואה בעצמו שום בחינה של "שות". אלא מבטל כל כולו לכל דבר שליחות אשר יועיד בוראו עבורו. ואחר שעמדנו על מהותו של מלאר יכולים אנו להביז את ההרגל בפי העולם לתאר את האדם המופלג בצדקות בתואר 'מלאר' כי גם זה שהגיע דרגת צדיק זוכה לבחינה זו להיות בטל ומבוטל להשי"ת ולרצונותיו. ואיז לו חפץ לתם. והינו מוכז ומזומז לכל מצב שבו יעמידנו יוצרו. ביז אם יהיה בחינה של הארת פנים. וביז אם יהיה בחינה של הסתר, תמיד יתרצה למצבו. ביודעו שמאחר שסיבב הקב"ה והביאו למצבו הנוכחי אות הוא שזהו תיקונו, וע"כ הינו שמח בחלקו בכל מצב. וגם כשהקב"ה מעמיד את הצדיק במצב של קטנות המוחין, וכתוצאה מכך אינו

בול לעבוד את השי"ת כדבעי. איז רוחו של הצדיק נעכר מחמת כז. כי מאמיז הוא שתיקונו לעת עתה הוא היא העבודה במדריגת קטנות דוקא. וכז איתא ממרז הבעל שם טוב זי"ע. שלפעמים באים על האדם סיבות המונעים בעדו ללמוד כדבעי או צשות יתר העבודות הראויות למעלתו. ואז עליו להשלים עם כר מתור אמונה שלעת. צתה אין הקב"ה דורש מאתו עבודה זו, וכעת הוא הרצון העליון בעבודה שונה.

עוד איתא **ממרן הבעל שם טוב זי"ע**, שאם מחמת איזה הכרח צריך האדם לנדוד מביתו למרחקים. לא יתעצב על כר. כי מז השמים מסיעים אותו לשם כדי שיתקו שם

ויותר יעקב לבדו ויאבק איש עמו עד עלות מדור ... (לה-כה) - מדוע חנוכה ח' ימים?

לרש"י: "זיותר יעקב - שכח פכים קטנים וחזר עליהם", עכ"ל. הרי, יעקב אבינו שכח פכים קטנים שהיה לו, וחזר עליהם. וכבר עמדו המפרשים, מדוע סיכן יעקב אבינו את עצמו על פכים קטנים. אפילו אם נימא שיעקב אבינו היה מקפיד גמור על איסור בל תשחית. אבל מדוע סיכן עצמו עליהם. ותי׳ המפרשים, שהטעם שיעקב אבינו מסר נפשו על הני פכים קטנים. היינו משום שהני פכים היו מיוחדים. שהיו פכים של מעשה ניסים. שדרשו חז"ל "ויותר יעקב לבדו - לכדו קרי ביה" (עי' **רבינו בחיי**). ועי' במש"כ **הרעת זקנים מבעלי התוס'** וז"ל: "ויותר יעקב לבדו. פירש"י מלמד שנשאר על פכים קטנים וסמר לדבר מדכתיב לבדו. אל תיקרי לבדו אלא לכדו. ד"א לשוז בית הבד שמושכין ממנו שמן זית ודרך הוא להצניע שמן בפכים קטנים", עכ״ל. הרי כד זה היה כד של שמז. וכתב **הש"ר** (על התורה) וז"ל: "ויותר יעקב לבדו. אמרו ז"ל (מובא ברבינו בחיי) אל תיקרי לבדו אלא לכדו. מאיז בא לו זה הכד. כשיעקב שם האבנים מראשותיו השכים בבוקר ומצאן אבן אחת ונתבצר לו כד של שמן ויצק על ראשה וחזר הכד ונתמלא אז ידע יעקב שהוא מזומז לברכה ואמר איז זה ראוי להניחו כאז. והוא השמז

A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY Monetary, Interpersonal Laws and Din Torah (20)

Insurance. Last week we discussed laws of insurance payments

as they pertain to car accidents. We continue this relevant topic in

order to bring to light various situations. A column like this cannot

be a final ruling for monetary disputes, however, discussing the

Claiming More Than the *Torah* Entitles Him. A number of

current *Poskim* hold that since there are vehicular laws that

obligate every driver to maintain basic insurance coverage and

the custom is to accept these insurance payments, it thus

becomes like a *halacha*. This means to say that all drivers drive

on the road with an automatic assumption to follow the custom

of the land when it comes to such payments. There might be a

the other driver's fault, is permitted to go straight to the

limit as to how far this goes. Let us see some common cases.

cases can help people understand their rights and obligations.

מאת הגאן מיד חדב בדוך הודטפלד סלוטיא, דעסה ראט מלל עטרת חיים בדוך, קליבלגד הייטס

receives belongs to him and not to the damager.

2) If the insurance company offers a larger payment to fix the damaged vehicle in a "deluxe" manner, however, the one who receives the money would rather fix his vehicle in a cheaper manner and keep the rest of the money, he is permitted to do so (2).

Renting a Car While Repairs Take Place. Some *Poskim* hold. based on the above idea that all drivers drive with the intention of following the custom of the land, that the victim may claim from insurance the right to rent a car for use during the time his car is being repaired in the shop. In *Torah* law such an expense is called a grama - an indirect damage expense - and the damager is not liable in Bais Din. [However, there is an obligation in the Heavenly court unless there was no negligence] On the other hand, some *Poskim* argue and say that there is no obligation 1) The person whose car was damaged in an accident, and it was more than the *Torah* obligation (3). It is not clear if they would argue on the cases we mentioned in the previous paragraphs. As insurance company of the damager, even if he will get more a result, in all such cases one should not act by himself without than the *Torah* law entitles him to get (1). The extra money he consulting a *Davan* on the correct way to proceed.

בק הריחיים – תבלין מדף היומי – בכא בתרא קסח. צורבא מרנגן לאו אורחיה למירק" - The G*emara* relates that מרובה was paid. Afterwards, the woman came to

and said that although her name is the same name as mentioned in this receipt, it isn't her but rather a different woman with the same name aid. I too said when I saw you came in. that you are not the same woman that I remember being here before. Later ר' ירמיה said that it is in fact the original woman referenced in the receipt. אבי says although we have a rule, "כיון שהגיד שוב אינו רוזר ומגיד", a צורבא מרבנו ". מינן שהגיד שוב אינו רוזר ומגיד" is different. because "לאו אוררויה" to be מדייק in women. The **דשב"ם explains that רי ירמיה** יו s permitted to change his mind. אביי, also suggests that since a צורבא מרבע is not accustomed to looking at women, when going to be מכדע a woman for himself. he should take along a אים הארץ who looks and recognizes women. this way he will be assured that they don't switch this woman with a different one. The ד"ה בערבאו **הידישי הר"ו** brings the בעל הכנאור that says this rule is not specific to identifying women. Any mistake that is common for people to make, if testifying, they may change and correct their testimony and there is no כיון שהגיד שוב אינו רוזר ומגיד ". The "כיון שהגיד שוב אינו רוזר ומגיד paskens this way as well.

The איסורי ביאה פכ"אג"ו **רמב"ס** before marrying her. איסורי ביאה פכ"אג"ו **רמב"ס** i.e., it is actually preferable to do so. The א"ב"ד argues with this Rambam and brings our *Gemara* that a צ"רבא מרבני should bring an ע"ה with him when getting married. We see from this that it is not the מסתכל and that's why he brings along an ע"ה. The מגיד משנה explains the מסתכל and says a צורבא מרבנע does look, but since he's not צורבא cloes look, but since he's not צורבא cloes look. but since he's not צורבא מרבנע war אסור to be מסתכל bike the האב"ד is saving, we would never instruct a ע"ה to look for us. As we never sav. "ראב"ד

(מס' גיטין כ::] says that an צורבא also has a צורבא מרבני sand proves it from our *sugya* that says the צורבא מרבני alone. is because he is אבידה should bring the מרבנע with him to clarify things later. The reason we don't return an אבידה to a אבידה alone. is because he is not believed to be saving the truth, but not because he doesn't have מדייק בנשים asks, if a מדייק בנשים is not ותרכבו **ר' אלחנו**. טביעת עיו how may we ever rely on his testimony if it's regarding women? Furthermore, if there is such a detail that is common for people to err about and thus are given leeway and we don't apply כיון שהגיד, how can we accept their עדות about this type of detail to begin with? אלחנו '. אלחנו explains that really צורבא מרבע and other people are not mistaken, this is why their testimony is believed, however if they say they were mistaken, they are אמנו because this is a detail that's easily confusing. The מבי רכו מבי"ט also says that עדי קידושיו hust see the face of the כלה. This is the מסדר קידושין for a מסדר בלה. This is the ceil of the kallah for the ע"ש to see who they are testifying about. ע"ש to see who they are testifying about.

(3) ממונם של ישראל ח"ב עמ'י"א

R' Moshe Sternbuch shlita (Taam Vodaas) would say:

עם לבן גרתי - ותרי"ג מצות שמרתי"י - What does **Rashi's** explanation have to do with Yaakov's plan to appease Esay? Why should Yaakov keeping mitzvos by Lavan be a reason for Esav not to hate him? What Yaakov meant is that what matters to me in life is *mitzvos*. Whatever wealth I have is important to me only because it enables me to do *mitzvos*, nothing more. I have no interest in amassing fortunes or living a life of luxuries. Therefore, you have no reason to be jealous of me.

A Wise Man would say: "Investing in your health will produce enormous benefits."

To place an ad or to dedicate in vour city for a simcha, vahrzeit or any reason, please send an email to:Torahtavlin@vahoo.com

ONLY

"ONLY a Real Connection With Hashem Will Make Us Happy ...Build It!" (Be Mkabel !!) 855.400.5164 / Text 323.376.7607 / kvodshomavim.org

יעקב מרגנשטערו ז"ל. י"ז כסלו חשע"א תהא נשמתם צרורות בצרור החיים By Yankee Hirsch & Family

לעי"ג ר' משה יהודה ב"ר יוחנו הירש ז"ל.

דברי הש"ר וז"ל: "והנה פשוט הוא בעיני, שגם אותו הפר נתגלה ג"כ לבני חשמונאי שהיה חתום בחותמו של כהן גדול, של אהרן הכהן, דכתוב גבי זה לי לדורותיכם לעולם הבא, ובוא הדליקו שמונה ימים לפי צרכם, והמותר נגנז לעולם הבא", עכ"ל. הרי הנס של חנוכה נעשה עם פר זה. ועפ"י זה כתב **בספר ים התלמור** (בהקדמה למס' ב"ק) שזהו התירוץ לקושיה הידוע של **הבית יוסף.** שהקשה הב"י. דלמה קבעו חז"ל חנוכה לשמנה ימים. דכיוז דשמו שבפר היה בו כדי להדליק לילה אחת. נמצא שלא נעשה הנס אלא שבעה לילות, ומדוע קבע חז"ל היו"ט חנוכה לשמונה ימים. ותי', שגם ביום הראשוז היה בו נס. והיינו הנס שנתמלא הפר השמו אחר שהשתמשו בו למנורה. וע"כ קבוע חז"ל חנוכה לח' ימים שגם ביום הראשוז היה נס.

וירא כי לא יכל לו ויגע בכף ירכו ותקע כף ירך יעקב בהאבקו עמו ... (לב-כו)

Esay's guardian angel accosted and assaulted *Yaakov Avinu* when he crossed the river and fought with him all through the night. Yaakov is no youngster - he is close to 100 years of age. Dawn had broken and the only way the angel can prevail is by aggressively kicking Yaakov in the thigh, to the point that he dislocated his hip. Yaakov is in a great deal of pain. Yet, he limps wearily towards his twin brother who is standing across the plain accompanied by 400 strongmen. Something changes in Esav and when they meet, Esav generously offers to accompany him to his home, but Yaakov refuses. Chazal tell us that the reason Yaakov declined Esav's offer was because he knew that this reunion could only be short-lived and that soon enough, Esav would return to type. Yaakov wanted to conclude the meeting as soon as possible, rather than fight the inevitable evil that would emanate from Esav. Yaakov was a man whose every action would be reflected in the behavior of his decendents. At this critical moment in his and our history, despite his terrible pain and weariness, he knew which choice to make and how this would impact his progeny for years to come.

R' Moshe Mordechai Biderman zt" was the sixth-generation Rebbe of Lelov. He was born in Jerusalem around the turn of the 20th century and lived in *Tel Aviv* for many years, later moving to *Bnei Brak*, before passing away in 1987. He was well-known for his fervent avodas Hashem and many chassidim flocked to him. He was not only the Rebbe of Leloy; he was also accepted by many Karliner Chassidim as their new Rebbe after the passing of the previous Karlin-Stolin **Rebbe, R' Yochanan Perlow** zt"l, in 1956. In the final years of his life, the Lelover Rebbe suffered a tremendous amount of pain. His doctors could not understand how he could bear it silently, without ever crying out. When asked, his explanation was quite simple. "If one keeps in mind that everything comes from *Hashem* and that everything which happens reflects His will, then one can learn to tolerate anything." Another time, he told a group of chassidim, "I wholeheartedly believe that Mashiach will arrive at any moment and at that time, all pain in the world will disappear. Since I know that my suffering will last only a few seconds longer, it makes it easy for me to bear."

In 1948, R' Moshe Mordechai was invited to participate in a *Pidyon Haben* [Redemption of a First-Born Son] ceremony and festive meal in Jerusalem. The Rebbe left his home in Tel Aviv early in the afternoon, in order to arrive at the *seudah* on time. But the hour to begin the celebration came, and there was still no sign of the guest of honor.

The guests waited an hour, and then another hour. The *Lelover Rebbe* had still not arrived. Three hours passed before R' Moshe Mordechai finally arrived, his face beaming with joy as he rushed inside to wish *Mazel Toy* to the father of the month-old baby boy. Nobody asked him why he had arrived so late, nor did he offer an explanation.

After the meal was over, the *Rebbe* remained a while longer, giving *berachos* and dispensing pearls of wisdom. Eventually, he slipped away quietly and instead of going straight home, he made his way to a nearby doctor's office. He told the doctor that several hours earlier, while he was en-route to Jerusalem, the bus in which he was traveling was involved in an accident. The bus had rolled over and several passengers had fallen on the Rebbe, crushing him beneath them. There were many injuries. The doctor examined him and discovered that several of his ribs were cracked.

The doctor stared at the *Rebbe* in amazement. "Why didn't the *Rebbe* come to me sooner?"

R' Moshe Mordechai calmly explained that he was expected at a special seudah for a Pidyon Haben and he couldn't get away until after the meal. The doctor looked at him incredulously, "How could you sit calmly through a meal, acting as though nothing was wrong? Broken ribs cause excruciating pain!" he exclaimed. "How could you bear it?"

The Rebbe simply shrugged. To R' Moshe Mordechai there was no other way to behave. Unwilling to detract from another person's joyous occasion, he had chosen to ignore the pain and suffer in silence. (Adapted from "Ascent of Safed" by R' Y. Tilles) תורת הצב? על הפטרות A PENETRATING ANALYSIS OF THE WEEKLY הוון עבדיה כה אמר ה' ... לאדום (עיבריה א-א)

Despite being his birth nation, Ovadiah HaNavi's one and least her children would be given food on a regular basis.

only prophecy was of Edom's destruction. But why was he tasked with relaving the message and not another prophet? R' Yonason Eibschutz zt"l (Yaaros Devash) explains

that Chazal tell us: "צדיקים לבם ברשותם" - the righteous have their hearts in their possession. This means that despite the inherent nature of the heart to steer a person's thoughts, tzaddikim take control of their hearts and don't allow it to dictate their thoughts and actions. After Ovadiah's death, his wife was left with a large debt to King Yehoram who threatened to take her children to his palace. In truth, she had no money to support her family. Yehoram was clear that she could visit her children often. And besides, in this manner at

Yet, it is so much deeper than the bare physical needs of the woman and her children. In fact, Ovadiah's wife's concern was with her children's spirituality. She was afraid that if they lived amongst the king and his people, they would eventually throw off the voke of *Torah*. This ideal was ingrained in her family by her husband Ovadiah, who as a person with a pagan background living amongst terribly wicked people like King Achay and Oueen Izevel, he remained steadfast and did not become influenced by them. In fact, he did the opposite and risked his life repeatedly to ensure the survival of the prophets and the *Torah*. His *Mesiras Nefesh* made him the perfect prophet to relay the message of Edom's destruction.

כי על כן ראיתי פניך כראת פני אלקים ותרצני ... (לג-י)

CONCEPTS IN AVODAS HALEV FROM THE FAMILY OF R' CHAIM YOSEF KOFMAN ZI"L

Yaakov attempted to persuade Esav to accept his gifts. Esav balked at the idea, saying "יש לי רב". Yaakov responded with the above posuk, translated literally and loosely, "For just seeing your face, like one who comes to see and greet the king and brings a present; you too should take mine." R' Gavriel Zev Margolis zt"l of Vilna explains "כראות פני אלקים" as alluding to עליית הרגל. Yaakov told Esav, "I know you don't need the money, as you said על רב. Hashem doesn't need our money, but yet He commanded us: "ולא יראה את פני ה' ריקם" - not to come empty-handed, each time we are עולה רגל. Obviously, the point of gifts is to show that we cherish the relationship and the opportunity to "see" each other. To that argument Esav finally conceded.

This machshava pertains to our entire avodas Hashem and is a pivotal concept of the neis of Chanukah הבא עלינו לטובה. We have 613 *mitzyos*. Does it really make an iota of a difference, if for example we *shecht* the animal from the front or the back? Nevertheless, Hashem provides "geleigenheiten" - opportunities through dikdukei hamitzyos to get closer to Him.

Regarding the upcoming Yom Tov, there's a pshat from the **Pnei Yehoshua** that complements this idea. Many meforshim ask what was the whole point of looking for a pure untainted pach shemen if the halacha is טומאה התרה בציבור (according to many opinions)? Why then didn't they simply use one that was אטמא? He answers that despite the fact that it was halachically permissible, the *Yidden* went above and beyond, due to their *ahavas Hashem*. When *Hashem* saw their efforts, He, too, out of love, unveiled that lone jug and enabled it to last for eight days.

It's interesting to note that there is a shita, albeit an enigmatic one, who maintains that the פכים קטנים Yaakov went back for in the *parsha*, were the very same jugs found by the *Yidden* for the *Neis Chanukah*! הירצון ... שכשם שעשה ניסים לאבותינו, so too, we should merit many miracles and be able to light the heilige Menorah in the Bais HaMikdash - במהרה בימינו אמן ואמן.

משל למה הדבר דומה

שכם בני חשקה נפשו בבתכם תנו נא אתה לו לאשה ... (לד-ח) diamond in the world. He kept it in a box with some other special diamonds, and only took it out on rare occasions.

On one such occasion, as he was taking it out, his beautiful diamond received a deep scratch from one of the other jewels in the box. The king was heartbroken and invited all the jewelry experts in his kingdom to see what could be done. All the experts told him that the only way to remove the scratch would be to recut the diamond. Unfortunately, this would reduce the stone in size considerably and it would not be the prized jewel it once was.

will be even more beautiful than before."

The king gave his assent, and one month later, the expert משל: There was once a king who had the most beautiful returned with the king's diamond. The king took it in his hands and gave a cry of great joy. The expert had carved a flower of exquisite beauty into the diamond, incorporating the scratch into the design as the stem of the flower. The diamond was now even more precious and beautiful than ever!

נמשל: When a person takes a negative *middah* or reprehensible act and attempts to disguise it by building something apparently positive around it, the consequences are terrible. Yet this was precisely what Shechem and Chamor intended to do. They came to *Yaakov Avinu* and in effect said, the episode with Dinah has already taken place, let us turn it Just as the king was about to give up hope, a master into something that is good for both of us - let's move on. jeweler from a distant land appeared in the palace. "Your This approach is anything but a proper Torah approach and it Majesty," he said, "I can fix the scratch, and the diamond is one of the great lessons we can learn from this story!

ויירא יעקב מאד ויצר לו ... (ל-ח)

EDITORIAL AND INSIGHTS ON MIDDOS TOVOS FROM THE WELLSPRINGS OF R' GUTTMAN - RAMAT SHLOMO

The *Torah* tells us that when *Yaakov Avinu* heard that his brother Esav was coming to greet him with an army of 400 ferocious fighters, he was very afraid. This seems to contradict the tremendous *emunah* that Yaakov, the great and pure tzaddik, had in Hakadosh Boruch Hu. Do we not read clearly that Hashem Himself promised Yaakov that He will be with him and protect him wherever he will go (נכח-טו)? So what did Yaakov Avinu have to be afraid of?

R' Simcha Sheps zt" makes an interesting observation. For his own personal safety, Yaakov was not worried. He knew that Hashem would not allow any harm to come to him. But he looked off to the distance and "saw his brother Esay coming." In other words, Yaakov looked into the future and saw how Esav would act towards his descendants. He would act as if he was a "brother" to them - and this is the most dangerous behavior of a goy to a Jew!

Rav Shimon bar Yochai tells us: "הלכה בידוע שעשו שונא ליעקב" - It is a known fact that Esav hates Yaakov, and when Esav puts on a facade and doesn't outwardly show the hatred that is in his heart - it always blows up in the face of the Jew!

For this reason, Yaakov immediately cried out: "הצילני נא מיד אחי מיד עשו" - Save me from my brother, from Esav. Since he acts like a brother, I need extra protection from him for all the future generations of *Yidden* who might fall for the trap of the nations of the world. They will pretend to be friendly and act with brotherly love, showing great interest in the participation of the Jews in business, social circles and family life; only later to stab their Jewish brothers in the back.

Millions of Americans are assimilated with absolutely no connection to their rich Jewish heritage because of the play-acting and "brotherly-love" of Esav. A Jew must live with the middah of "לבדו" - he must stand apart from the nations of the world and not fall for their phony displays of brotherhood. Yaakov saw this millenium ago - and is warning us still!